

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3219201493
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3219201493.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobkyne G.. T. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. nad W., U. O. XXXX/XX, štátnej občianky Slovenskej republiky, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Kvak, s.r.o., so sídlom Žilina, J. M Geromettu 146/1, IČO 50 304 267 proti žalovanému W. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. nad W., U. O. XXX/XX, štátnemu občanovi Slovenskej republiky o ochranu osobnosti, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 2C/47/2019-121 zo dňa 21. decembra 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiadna zo strán **n e m á** na náhradu trov odvolacieho konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobkyne, ktorá sa domáhala uloženia povinnosti žalovanému uverejniť na jeho profile na stránke www.facebook.com ospravedlnenie v nasledovnom znení: "Ospravedlňujem sa G.. T. D. za to, že som ju hanlivo označoval vo svojich príspevkoch dňa 04.04.2019 a 06.04.2019 na sociálnej sieti a šíril o nej nepravdivé a ničím nepodložené tvrdenia zasahujúce do práva na občiansku česť G.. T. D.". O náhrade trov konania súd napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

2. Na odôvodnenie tohto rozsudku súd uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala uloženia vyššie uvedenej povinnosti žalovanému, čo odôvodnila tým, že žalovaný ako známa osoba v meste Bánovce nad Bebravou a hlavne na ulici U. O. v W. nad W., kde má trvalý pobyt rovnako aj žalobkyňa, autorizoval príspevok na sociálnej sieti www.facebook.com na meno užívateľa W. C., ktorým bol dňa 04.04.2019 zverejnený obrázok s textovým obsahom: "Ktora dobra duša mi spojzdni kamery", kedy následne v debate pod obrázkom (predchádzajúci komentár bol komentár profilu P. O.) žalovaný uviedol, pričom nemal v úmysle riešiť "pokazenú" kameru, ale zámerom bolo zrejme vyprovokovať debatu o žalobkyni: "Na pi.u susedu" a dňa 06.04.2019 zverejnil fotografiu odfotenú zo strany plotu rodinného domu žalobkyne, ktorá vyprovokovala debatu objektívne stotožniteľnú s osobou žalobkyne, do ktorej sa žalovaný aktívne zapojil priamo zasahujúc do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, kedy žalovaný uviedol: "Hej uz sa mi sudom vyhradzala, Toto sa uz s usmevom neda. Ked v priebehu mesiaca som bol na policii uz 6krat". Následne tiež žalovaný uviedol pod reakciou komentujúcej U. L. O.: "U. uz nepotrebujem uz mam zabetonovane nech si ich diera do p.e napcha jaaaaj nervy mam". Autorizovaný príspevok a tiež aktívne komentáre žalovaného okrem iného vyburcovali aj reakciu pána D. H., ktorý ako reakciu na komentáre žalovaného uviedol: "To je tá pkča čo krije tých tunelárov Devín Banky...správkyňa konkurznej podstaty či ktorá suseda...oprav ma jestli se nepletu..." K tomuto komentáru dal žalovaný "like", tzn. nepoprel, ale potvrdil vyjadrenie komentujúceho D. H.. Uviedla,

že zaslala dňa 21.10.2019 prostredníctvom právneho zástupcu žalovanému výzvu na odstránenie vyššie uvedených príspevkov z verejne prístupného profilu žalovaného na sociálnej sieti Facebook a požiadala ho o písomné ospravedlnenie, pričom žalovaný v nadväznosti na jej výzvu predmetný status z verejne prístupnej sociálnej siete Facebook odstránil, avšak neposkytol jej písomné ospravedlnenie za zásah do práva žalobkyne na ochranu osobnosti. Poukázala na skutočnosť, že ako fyzická osoba, aj ako štatutár právnickej osoby plniacej a rešpektujúcej všeobecne aj osobitné podmienky aplikovaných právnych predpisov na každý predmet vlastnej činnosti súvisiacej s podnikaním, bola oboznámená širokou verejnosťou, obchodnými partnermi s obsahom príspevku šíreného v príčinnej súvislosti s osobou žalobkyne prostredníctvom sociálnej siete Facebook a žalovaným zverejnenou fotografiou zo dňa 06.04.2019 s možnosťou vnímania obsahu predmetného príspevku v priamej súvislosti s fotografiou širokou verejnosťou, obchodnými partnermi, ako aj okruhom priateľov a známych žalobkyne. Mala za to, že žalovaný ako občan s trvalým pobytom v Bánovciach nad Bebravou zásadným spôsobom poškodil jej ústavou garantované práva jednak u spoluobčanov s trvalým pobytom v Bánovciach nad Bebravou a jednak u širokej verejnosti, ktorá tvorí potencionálnych zákazníkov žalobkyne. Žalovaný podsúva do verejného povedomia o nej nepravdivé informácie a súbežne vytvára vo verejnom vnímaní mimo iného dojem, že sa v DEVIN BANKE, a.s. dopustila netransparentného, dokonca protizákonného konania pri výkone podnikateľskej činnosti. Uviedla, že pôsobí na realitnom trhu ako realitná maklérka realitnej siete RE/MAX, čo je žalovanému dobre známe, pričom jej práca spočíva výlučne v práci s ľuďmi, pričom veľkú váhu pri jej úspechu má spätná väzba na jej osobu, odporúčania a referencie. Preto, ak sa o osobe žalobkyne hanlivo niekto vyjadruje verejne na sociálnej sieti, resp. dovoľí aby sa takto vyjadrovali pod ním zverejnenými fotografiami, príspevkami, rozhodne to znižuje značnou mierou vážnosť u spoluobčanov, poškodzuje ju v podnikaní a v rodinnom prostredí, a to v tom zmysle, že ľudský faktor - zákazníci prejavujú zníženú morálnu dôveru k jej osobe, znižuje sa miera oslovovania ju so svojimi požiadavkami na pomoc pri hľadaní/predaní realít.

3. Súd vykonal v spore dokazovanie. Žalobkyňa pri svojom výsluchu na pojednávaní uviedla, že býva na ul. J. O. XX, kde sa s rodičmi presťahovali v roku 1971. Bola to toho času novovzniknutá rodinná štvrť, kde sa stavali, dostavovali a následne stavali aj nové rodinné domy. Na tejto ulici môže byť cca 30 rodinných domov s tým, že až na výnimky nových susedov, sú tam starousadlíci z obdobia ich nasťahovania. To sa týka v princípe aj ulice súbežnej s ulicou J. O., s ktorou má ich ulica bezprostredne susediace záhrady. Takže na 90 % pozná všetkých susedov. Po pravej strane susedí s p. O. a s p. O., zo záhradnej časti susedí s p. X. a s p. W., z pohľadu na rod. dom od ulice z ľavej strany susedí so žalovaným. Rodinný dom žalovaného má ešte suseda, na ktorého meno si nespomenie, nakoľko len nedávno bol tento dom odkúpený od starousadlíka p. F. M.. Uviedla, že v roku 2017, resp. 2018 majiteľka rodinného domu, ktorý je v súčasnosti vo vlastníctve žalovaného, realizovala stavebné úpravy ako na dome, tak aj na dvore pozemku. Realizujúc stavebné úpravy došlo stavebnou sutinou a betónom k znehodnoteniu plota vo vlastníctve žalobkyne. Realizujúc snahu o odstránenie tohto poškodenia, privolať žalovaný políciu, pred ktorou sa vyjadril, že je 30 rokov nevytrkaná a že vymýšľa somariny. Tie somariny pre neho bolo znehodnotenie pletiva plota. Až na základe písomnej výzvy jej právneho zástupcu uvedenú stavebnú sutinu a betón odstránil. Od toho času obyvateľ jeho domu, p. O. Q., systematicky nahadzuje na záhradnú časť domu kamene, štrk, kusy betónu, kusy keramiky skla, klince. Toto riešila aj na Okresnom úrade v Bánovciach nad Bebravou. Za podpory obyvateľov domu žalovaného, preukazujúc mu aj alibi, toto robí neustále. Po 2,5 roka neustáleho zbierania týchto predmetov niekoľkokrát, a to s písomným SMS-kovým vyjadrením svokre žalovaného, presýpala na ich prednú časť dvora s tým, že je to materiál pochádzajúci z dvora žalovaného. Namiesto toho, aby žalovaný riešil správanie obyvateľa svojho domu, ju slovným útokom na svojom facebookovom profile častoval slovami, ktoré sú predmetom žaloby. O uvedenom jeho vyjadrení na facebookovom profile ju upozornilo niekoľko osôb, v prvom rade jej synovec S. D., ktorému žalovaný deklaroval, že mu žalobkyňa nahadzuje na dvor predmety, ktoré si aj sama sebe nahadzuje na zadnú časť dvora a aby si s ňou porobili poriadky. Keďže túto informáciu jej poskytol, je logické, že v rámci sociálnych väzieb na facebooku, majúci v priateľoch aj zamestnávateľa žalovaného, ho informoval o uvedenom jeho statuse. Zároveň ju informovala aj suseda - Q. O., nakoľko jej manžel, súc účastníkom debaty na facebookovom profile žalovaného, sa pýtal o stotožnenie jej osoby s osobou, o ktorej informoval slovné žalovaný. Následne niekoľko ľudí sa s touto informáciou taktiež stretlo a tento jeho status a debata na jeho facebookovom profile sa jej dotkla, lebo spôsobom hodným rozumovej a povahovej charakteristike žalovaného, spôsobil počudovanie a úžas ľudí, ktorí ju poznajú ako D. T., aj ako profesionálnu maklérku spol. RE/MAX. Že sa uvedené vyjadrenia na facebooku týkajú jej osoby vyvodila hlavne na základe vyjadrení ľudí, ktorí jej o tom povedali. Oni jej povedali, že žalovaný o nej na facebooku píše. Jednoznačne stotožnili jeho slová s jej osobou. Z nerozporovaných skutkových tvrdení

strán a z ďalšieho vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobkyňa a žalovaný bývajú na rovnakej ulici, a to na ulici U. O. v W. nad W. a sú bezprostrednými susedmi. Žalobkyňa býva na uvedenej ulici v rodinnom dome od roku XXXX, pričom susedí okrem žalovaného s ďalšími susedmi. Žalobkyňa je realitnou maklérkou spoločnosti RE/MAX. Žalobkyňa je tiež autorkou 12 článkov v roku 2018 a 4 článkov v roku 2019 v reklamnom regionálnom týždenníku TAJMS, užíva motorové vozidlo Ford Focus polepené reklamnými nálepkami realitnej spoločnosti RE/MAX a zároveň je jej podobizeň použitá na viacerých reklamných pútačoch tejto realitnej spoločnosti v Bánovciach nad Bebravou spolu s jej menom a priezviskom, telefonickým a emailovým kontaktom. Žalovaný býva na uvedenej ulici v rodinnom dome od roku 2018 spolu so svojou rodinou a svokrovcami O. a Y. Q., pričom susedí okrem žalobkyne aj s ďalším susedom. Žalovaný je zamestnaný ako vodič. Žalovaný je aktívnym užívateľom sociálnej siete Facebook, v rámci ktorej má vytvorený užívateľský účet s menom užívateľa: "W. C.". Z účtu W. C. bol na sociálnej sieti Facebook dňa 04.04.2019 zverejnený obrázok s textovým obsahom: "Ktora dobra duša mi spojzdni kamery" a následne komentár: "Na pi.u susedu" a dňa 06.04.2019 textový príspevok: "Hej uz sa mi sudom vyhrazala, Toto sa uz s usmevom neda. Ked v priebehu mesiaca som bol na policii uz 6krat", následne komentár: "Janka uz nepotrebujem uz mam zabetonovane nech si ich diera do p..e napcha jaaaaj nervy mam". Z účtu W. C. bol tiež daný "like" ku komentáru účtu označeného menom "D. H.", so znením: "To je tá pkča čo krije tých tunelárov Devín Banky...správkyňa konkurznej podstaty či ktorá suseda...oprav ma jestli se nepletu...". Rozhodnutím Okresného úradu Bánovce nad Bebravou č. OU-BN-OVVS-2018/004985 zo dňa 30.08.2018, bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil tým, že sa dňa 15.04.2018 asi o 17.20 hod. v Bánovciach nad Bebravou na ul. J. Kráľa 714/20, v mieste trvalého pobytu, po predchádzajúcom slovnom konflikte, ohľadom hádzania kameňov na ich pozemok, vyjadril na svoju susedu G.. T. D. (žalobkyňu) so slovami, že "ju asi 30 rokov nikto poriadne nevytrtkal, preto tu vymýšľa somariny". Výzvou zo dňa 21.10.2019 žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu vyzvala žalovaného k odstráneniu predmetných komentárov zverejnených na sociálnej sieti facebook dňa 04.04.2019 a 06.04.2019 a k ospravedlneniu sa žalobkyňi. Nebolo sporné, že žalovaný po doručení tejto výzvy predmetné komentáre zo svojho facebookového profilu odstránil.

4. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 11, § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa čl. 19 ods. 1 až 3, čl. 26 ods. 1, 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky. Uviedol, že predpokladmi úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti v zmysle Občianskeho zákonníka je skutočnosť, že a/ došlo k neoprávnenému zásahu do osobnosti, b/ tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených osobnostných právach c/ medzi konaním neoprávnene zasahujúceho subjektu a vzniknutou nemajetkovou ujmu je vzťah príčinnej súvislosti. Tieto predpoklady musia byť splnené súčasne (kumulatívne); pokiaľ z nich nie je splnený čo i len jeden, je vylúčené uplatnenie sankcií podľa § 13 Občianskeho zákonníka. Základnou hmotnoprávnou podmienkou pre vznik osobitných občianskoprávných sankcií v zmysle § 13 Občianskeho zákonníka je objektívna spôsobilosť zásahu vyvolať nemajetkovú ujmu, spočívajúcu buď v porušení, alebo i len ohrození osobnosti fyzickej osoby. Tento znak je daný, ak zásah do cti alebo dôstojnosti fyzickej osoby je v konkrétnom prípade objektívne so zreteľom na všetky okolnosti prípadu spôsobilý ohroziť uvedené chránené hodnoty ľudskej osobnosti. Pri konštrukcii, ktorá bola zvolená v ustanovení § 11 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka nie je významná subjektívna stránka (teda to, ako určitá fyzická osoba zo svojich subjektívnych hľadísk vníma určité konanie a jeho dôsledky). Objektívne spôsobilé zasiahnuť do chránených osobnostných práv je konanie, ktorého dôsledky by v rovnakej situácii negatívne pôsobili na každú inú fyzickú osobu ako nebezpečenstvo zníženia jej vážnosti u spoluobčanov a tým aj nebezpečenstvo nepriaznivého ovplyvnenia jej uplatnenia v spoločnosti. Vzhľadom na to, že právna úprava ochrany osobnosti je založená na objektívnom princípe, nevyžaduje sa, aby na strane pôvodcu zásahu existoval úmysel priamy alebo nepriamy, alebo nedbanlivosť či už vedomá alebo nevedomá. V dôsledku toho môže byť uvedený znak daný aj v prípade mimovoľného konania alebo konania zo žartu a napokon aj konania v dobrej viere, pri ktorom si konajúci neuvedomuje objektívnu spôsobilosť svojho konania zasiahnuť do osobnosti inej fyzickej osoby (napríklad aj vtedy, ak je osobne presvedčený o pravdivosti ním prednesených nepravdivých skutkových tvrdení o niekom inom). Neoprávneným je zásah, ktorý je v rozpore s právnym poriadkom. Môže k nemu dôjsť ústne, písomne alebo aj inak, vždy však musí byť jeho súčasťou rozpor so zákonom spočívajúci v tom, že ten, kto do chránených práv zasiahol, nemal na to zákonné oprávnenie a že nebol daný žiadny z dôvodov výnimočne vylučujúcich protiprávnosť zásahu. O vzťah príčinnej súvislosti medzi neoprávneným zásahom objektívne spôsobilým negatívne zasiahnuť do niektorej z hodnôt tvoriacich fyzickú a morálnu integritu osobnosti a vznikom jej nemajetkovej ujmy spočívajúcej v porušení

alebo aspoň ohrození chránených osobnostných práv ide vtedy, ak ujma je dôsledkom zásahu. Súd ešte uviedol, že povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno týkajúce sa preukázania predpokladov vzniku zodpovednosti za zásah do osobnostných práv spočíva na osobe tvrdiacej zásah do jej osobnostných právach, v danom prípade na žalobkyňu. V nadväznosti na vyššie uvedené východiská s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu sa súd dôsledne zaoberal tým, či žalobkyňa preukázala splnenie všetkých predpokladov úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti a dospel k záveru, že žalobkyňa uvedené dôkazné bremeno neunesla, na základe čoho súd podanú žalobu zamietol. Žalovaný v konaní účinne nepoprel, ale naopak potvrdil skutkové tvrdenie žalobkyne, že prostredníctvom svojho účtu na sociálnej sieti Facebook dňa 04.04.2019 a 06.04.2019 zverejnil komentáre, ktorých obsah je uvedený vyššie (ďalej aj len "predmetné komentáre"). Zároveň žalovaný nerozporoval skutkové tvrdenie, že dal "like" na komentár inej osoby z účtu označeného "D. H." v znení tak, ako je tiež uvedené v odseku 10 tohto rozsudku. Predmetné komentáre zverejnené žalovaným na sociálnej sieti súd posudzoval v kontexte celej predloženej diskusie užívateľov v rozhodnom čase a zároveň v kontexte spoločného občianskeho spolunažívania strán sporu. Zo vzájomných vyjadrení strán je nesporné, že vzťahy medzi žalobkyňou a žalovaným a jeho rodinou sú dlhodobo vážne narušené, negatívne, sprevádzané konfliktmi a susedskými spormi, ktoré navyše boli a sú riešené aj príslušnými orgánmi a najvyšším súdom. Vychádzajúc z uvedeného a s ohľadom na zistené konkrétne skutočnosti, v zmysle ktorých práve v čase vzniku týchto komentárov existovali (a stále pretrvávajú) susedské spory medzi žalobkyňou a žalovaným ako priamymi susedmi, bolo možné dospieť k záveru, že predmetné komentáre žalovaného uskutočnené v rozhodnom čase (dňa 04.04.2019 a dňa 06.04.2019) smerovali a viazali sa k osobe žalobkyne. Uvedenú skutočnosť napokon žalovaný v priebehu konania účinne nepopieral, neboli produkované žiadne také dôkazy, ktoré by tento záver vyvracali alebo spochybňovali. Z kontextu a spôsobu použitia a spojenia jednotlivých slov v komentároch žalovaného súd zároveň dospel k jednoznačnému záveru, že slovami "pi.u" a "p..e" žalovaný mal na mysli vulgárne označenie ženského pohlavného orgánu. Každý bežný diskutujúci v internetovom priestore by použité slová pochopil takýmto spôsobom. Rovnako význam slova "diera" v kontexte možno vykladať ako hanlivé označenie osoby, v danom prípade žalobkyne. Predmetné komentáre žalovaného nemožno považovať za súladné so zásadami slušnej diskusie vo verejnom komunikačnom priestore, za aký možno považovať aj priestor na sociálnej sieti Facebook. Išlo o vyjadrenie neslušné a urážlivé. Zároveň na takéto vyjadrenie nemal oprávnenie arobované právnymi normami, ani súhlas dotknutej osoby - žalobkyne. Možno ich hodnotiť ako neoprávnené konanie žalovaného voči žalobkyňu. Vo vzťahu ku komentáru, ktorý bol zverejnený z iného účtu ako účtu žalovaného a ktorý žalovaný označil "like"-om, nemožno podľa názoru súdu práve vzhľadom k tomu, že jeho autorom bola nepochybne iná osoba ako žalovaný vyvodzovať žiadne zodpovednostné dôsledky voči osobe žalovaného. Súd ďalej skúmal, či tento zásah - predmetné komentáre žalovaného boli objektívne spôsobilé prívodiť ujmu na chránených osobnostných právach žalobkyne. V tejto súvislosti považuje za relevantné nasledovné skutočnosti. Žalovaný je bežným občanom mesta Bánovce nad Bebravou, pracuje ako vodič, z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by išlo o osobu verejne činnú, resp. známu širokému počtu obyvateľov mesta a ani o osobu, ktorej názory by boli mienkotvorné, a to ani lokálne (v meste, či na ulici, kde býva). Predmetné komentáre žalovaný publikoval na sociálnej sieti, ktorá je síce verejne dostupná, prístup osôb k týmto vyjadreniam je však stanovený pravidlami a obmedzeniami, ktoré určuje prevádzkovateľ tejto sociálnej siete a samotný užívateľ účtu. Komentáre tak boli prístupné predovšetkým jeho "priateľom" na tejto sociálnej sieti, pričom podľa vyjadrenia žalobkyne, ktoré žalovaný nespochybnil, mal žalovaný v čase uverejnenia predmetných komentárov 1018 takýchto priateľov. Z dokazovania nevyplývalo, ktorí "priatelia" sú však skutočne aktívni užívatelia tejto sociálnej siete a najmä aký počet osôb sa skutočne mal možnosť s príspevkami žalovaného oboznámiť a aký počet sa aj skutočne s týmito oboznámil. V predloženej predmetnej diskusii sa okrem žalovaného vyjadrilo približne 30 ďalších osôb. K tomu je potrebné ďalej uviesť, že vzhľadom na to, že žalovaný neoznačil v predmetných komentároch žalobkyňu menom a priezviskom, bol objektívne spôsobilý identifikovať dotknutú osobu len úzky okruh osôb známych miestnych pomerov. Zároveň bolo potrebné zohľadniť tú skutočnosť, že uvedené komentáre vznikli za existencie širšieho susedského sporu medzi žalobkyňou a žalovaným, ktorého podstata a zavinenie jednotlivých osôb na ňom nie je predmetom tohto konania, pričom však z predložených sms správ je zrejmé, že aj žalobkyňa sa voči svokrovi žalovaného, ktorý žije so žalovaným v spoločnej domácnosti, vyjadruje spôsobom vybočujúcim zásadám slušnej komunikácie. Za zásadné pre posúdenie danej veci súd považuje to, že žalobkyňa nepreukázala, že by predmetné komentáre boli urobené v takej forme a intenzite, že tieto by boli objektívne spôsobilé prívodiť ujmu na chránených osobnostných právach žalobkyne. Tvrdenie žalobkyne, že s nimi bola oboznámená široká verejnosť, jej obchodní partneri, ako aj okruh známych a priateľov žalobkyne, ktorí ju v nich identifikovali, nebolo preukázané žiadnym

z vykonaných dôkazov. Zároveň nebolo preukázané, že by predmetné komentáre žalovaného mali negatívny dopad na nazeranie na osobu žalobkyne, alebo na jej súkromný život a pracovný život. Pokiaľ žalobkyňa poukazovala na to, že pracuje s ľuďmi ako realitná maklérka, nebolo preukázané, že by došlo na základe zverejnených komentárov žalovaného k zmene nazerania konkrétnych osôb na osobu žalobkyne, prípadne, že by došlo k poklesu počtu klientov žalobkyne v príčinnej súvislosti s predmetnými komentármi. Súd v tomto smere prihliadol aj na judikatúru vyšších súdnych autorít v obdobných sporoch (viď napríklad rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/6/2019 zo dňa 26.06.2019). Za nemenej významnú súd ďalej považuje tú skutočnosť, že žalovaný sám na výzvu žalobkyne predmetné komentáre odstránil zo sociálnej siete. Súd zhrnúc uvedené dospel k záveru, že žalobkyňa v spore neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala, že predmetné komentáre žalovaného by boli objektívne spôsobilé privodiť ujmu na osobnostných právach žalobkyne. Súd preto žalobu žalobkyne zamietol v celom rozsahu.

5. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/. Žalobkyňa bola v spore neúspešná, keď súd podanú žalobu zamietol v celom rozsahu, nárok na náhradu trov konania by mal v celom rozsahu žalovaný voči žalobkyňi, ale pretože žalovanému žiadne účelné trovy preukázateľne v tomto konaní nevznikli a ani si žiadne neuplatnil, súd rozhodol tak, že žalovanému voči žalobkyňi náhradu trov konania nepriznal.

6. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa. Uviedla, že v nadväznosti na vykonané dokazovanie má jednoznačne za to, že: - žalovaný písal predmetné komentáre na sociálnej sieti Facebook osobne, - boli mierené na osobu žalobkyne, - tieto komentáre boli vulgárne, - žalovaným použité vulgarizmy odvodené od slova „piča“ sú zásahom do osobnej dôstojnosti človeka - žalovanej, - tieto komentáre boli spôsobilé privodiť ujmu žalobkyňi na jej osobnostných právach. Podľa žalobkyne v zmysle ustálenej judikatúry, na úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti sa nevyžaduje vyvolanie následkov, ale stačí, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. Takisto je nerozhodný úmysel, aby skutkové tvrdenia pôsobili difamačne. Žalobkyňa má jednoznačne za to, že vulgarizmus ako taký je zásahom do osobnostných práv (česť, dobré meno) a o to vypuklejšie aj v kontexte žalovaným počas konania prezentovaným vedomím správaním - vymýšľaním a zahmlieváním, že nemal na mysli vulgarizmus ale „papule“ - na ochranu svojho majetku. Profil žalovaného bol v rozhodnom čase vzniku predmetných komentárov verejným, tzn. že okrem jeho 1018 priateľov ho mohol vidieť ktokoľvek, tzn. nie menej, ale práve naopak viac ako 1018 ľudí. Okrem toho, zákonodarca neurčuje presný počet osôb vo vzťahu k požívaniu práva na ochranu osobnosti. To znamená, že ak konajúci prvostupňový súd uvádza, že sa vyjadrilo k predmetným komentárom ďalších 30 osôb, nevyklučuje to, že právo na ochranu osobnosti žalobkyne, na jej česť a dôstojnosť, nemôže požívať ochranu z dôvodu „nízkeho“ počtu osôb. Zároveň žalobkyňa považuje za absurdné tvrdenie, že nepreukázala negatívny dopad nazerania na jej osobu, prípadne pokles jej klientov. Je totiž logické, že ak niekto začal na žalobkyňu inak (negatívne) nazeráť nebude jej pomáhať v produkovani dôkazov, či už písomných alebo osobnou výpoveďou, a to isté platí aj vo vzťahu k poklesu klientov - znamenalo by to, že klienti neexistujú a v zmysle ustálenej judikatúry platí, že od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukazoval reálnu neexistenciu určitej skutočnosti, nakoľko je to objektívne nemožné. Konajúci súd v rozsudku okrem iného uviedol, že zohľadnil tú skutočnosť, že uvedené komentáre vznikli za existencie širšieho susedského sporu medzi žalobkyňou a žalovaným, ktorého podstate a zavinenie jednotlivých osôb nie je predmetom tohto konania, pričom však z predložených sms správ je zrejmé, že aj žalobkyňa sa voči svokrovi žalovaného, ktorý žije so žalovaným v spoločnej domácnosti vyjadruje spôsobom vybočujúcim zásadám slušnej komunikácie. Na margo tohto žalobkyňa uvádza, že žalobkyňa nemá priamo so žalovaným susedský spor, že tieto sms sa netýkajú predmetu tohto sporu, a ak aj existujú tak boli zaslané svokre žalovaného, pričom nemôžu byť „poľahčujúcou“ okolnosťou pre rozhodovanie súdu vo vzťahu k ochrane osobnosti žalobkyne v negatívnom zmysle. V kontexte predmetu tohto sporu konajúci súd nesprávne vyhodnotil a dáva na ťarchu žalobkyňi pretrvávajúce spory (mal pravdepodobne na mysli spor so svokrom žalobcu - toto však nebolo predmetom dokazovania v rámci konania). Žalobkyňa nie je voči žalovanému „zaujatá“, a že do jej osobnostných práv zasiahol aj ďalší komentujúci - D. H. a aj voči nemu sa na súde spravodlivo domáha ochrany svojich osobnostných práv (konanie vedené na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 5C/23/2019, do dnešného dňa uskutočnené len predbežné prejednanie sporu). Slová na sociálnej sieti sú dané, zaznamenané, a každý si má premyslieť ako využije svoju slobodu prejavu tak, aby nezasahoval do práva na ochranu osobnosti a to práve z dôvodu, že osoba, ktorej sa

komentár týka sa môže domáhať svojich práv, tak ako to urobila aj žalobkyňa podaním žaloby, nakoľko je to jediný prostriedok, ktorým sa môže domôcť ochrany svojej osobnosti. Je nepochybné, že komentáre žalovaného ďaleko nad rámec prípustných hodnotiacich úsudkov, najmä tým, že použil vulgarizmy, obsahujú difamačné označenia a tvrdenia, ktoré boli spôsobilé (a aj spôsobili) vážne narušiť a poškodiť právo žalobkyne na osobnú česť a dobrú povesť. Nejde len o subjektívne vnímanie žalobkyne, niet pochyb, že rovnako by bola situácia a komentáre vnímané kýmkoľvek koho by sa týkali, resp. už len tým, že žalobkyňa okolie upozornilo na komentáre žalovaného, uvedené potvrdzujú. Ak prvostupňový súd v podstate na ťarchu žalobkyne uvádza, že žalovaný zmazal predmetné komentáre a status, ktorý im predchádzal, na sociálnej sieti po zaslaní výzvy zo strany žalobkyne, potom žalobkyňa považuje za potrebné konajúcemu súdu ozrejmiť, že ak by toto konanie žalovaného bolo úprimné, tak prečo nezmazal status a komentáre skôr, keď vedel, že sa žalobkyne dotýkajú už minimálne z podaného trestného oznámenia v apríli 2019 a vedeného konania na ORPZ Bánovce nad Bebravou pod čvs: ORP-93/VYS-BN-2019. Na základe vyššie uvedeného žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie.

7. K odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný. Uviedol, že jej nárok v celom rozsahu neuznáva a má za to, že žaloba v celom rozsahu nie je dôvodná. Vydaný rozsudok, ktorý bol náležite zdôvodnený a zákonný. Tvrdenie, že mám podozrenie, že žalobkyňa takto koná, keď je pod vplyvom nejakých návykových látok, pretože pri normálnom rozume by asi takto nekonala, sa týkalo jej klamstva o tom, že neprebiehajú žiadne susedské spory medzi mnou a žalobkyňou, pričom opak je pravdou. Je to zrejme aj z jej reakcie pri jednom z jej mnohým „vyčítaním“, ktorú prikladá v prílohe na DVD zázname. Celá žaloba je účelová. Žalobkyňa nepredložila jediný dôkaz o tom, že by ju kontaktoval jediný človek, ktorý by uviedol, že sa jedná o jej osobu. Dokonca ani nikto z jej kolegov v práci, alebo zamestnávateľ. Celé jej konanie vedie k tomu, že žalovaný je nútený pre jej neustále útoky nielen na jeho osobu, ale celú rodinu, z obavy, že niečo vykoná jeho maloletým deťom, predať nehnuteľnosť a vyhnúť sa tak jej dosahu. Celú nehnuteľnosť už aj inzeroval na predaj.

8. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobkyne, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

9. Odvolací súd preskúmaním veci v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobkyne dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri rozhodnutí vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobkyne dodáva nasledovné:

10. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

11. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

12. Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je konanie, ktoré zasahuje do práv chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka a je v rozpore s právami a povinnosťami pôvodcu zásahu stanovenými právnym poriadkom. Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je konanie neoprávnené smerujúce proti osobnej aj mravnej integrite fyzickej osoby, ktoré je objektívne spôsobilé nepriaznivo zasiahnuť niektorú zo zložiek osobnosti fyzickej osoby. Pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti nie je vyžadované vyvolanie konkrétnych následkov zásahu proti tomuto chránenému statku, ale postačí, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo aspoň ohroziť práva chránené ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka.

13. Vzhľadom na uvedené, aby súd prvej inštancie mohol podanej žalobe žalobkyne vyhovieť, musel by mať za preukázané, že zo strany žalovaného predmetnými komentármi došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobkyne a tento zásah by mohol objektívne zasiahnuť /ohroziť/ osobnú alebo mravnú integritu žalobkyne. Súd prvej inštancie pritom podľa odôvodnenia svojho rozhodnutia správne vychádzal z toho, že konanie žalovaného nemuselo vyvolať konkrétne následky v chránených osobnostných právach žalobkyne ale postačí, že konanie žalovaného bolo objektívne spôsobilé narušiť alebo aspoň ohroziť takéto práva žalobkyne.

14. Vychádzajúc zo skutočností, ktoré z vykonaného dokazovania správne zistil súd prvej inštancie, je aj odvolací súd toho názoru, že komentáre žalovaného nedosiahli takú intenzitu, aby boli objektívne spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv žalobkyne. Na posúdenie tejto otázky je potrebné odpovedať najmä na otázky kto?, o kom?, čo?, akým spôsobom? a za akých okolností?. Podľa zistení súdu prvej inštancie sú obe strany sporu, žalobkyňa i žalovaný, súkromnými osobami, nie sú verejne činní, resp. známi širokému počtu obyvateľov mesta. Žalobkyňa je síce realitnou maklérkou spoločnosti RE/MAX a v rokoch 2018 a 2019 publikovala aj články v reklamnom regionálnom týždenníku TAJMS, užíva motorové vozidlo Ford Focus polepené reklamnými nálepkami realitnej spoločnosti RE/MAX a zároveň je jej podobizeň použitá na viacerých reklamných pútačoch tejto realitnej spoločnosti v Bánovciach nad Bebravou spolu s jej menom a priezviskom, telefonickým a emailovým kontaktom, je ale zrejme, že s ohľadom na špecifické pole pôsobenia žalobkyne /realitný trh v malom okresnom meste/ nemožno túto považovať za verejne činnú, resp. všeobecne známu a zostáva stále v postavení súkromnej osoby. Žalovaný prostredníctvom svojho účtu na sociálnej sieti Facebook dňa 04.04.2019 zverejnil text "Ktora dobra duša mi spojazdni kamery" a následne v debata pod obrázkom žalovaný uviedol "Na pi.u susedu" a dňa 06.04.2019 žalovaný zverejnil fotografiu odfotenú zo strany plotu rodinného domu žalobkyne, ktorá vyprovokovala debatu, v ktorej žalovaný uviedol: "Hej uz sa mi sudom vyhradzala, Toto sa uz s usmevom neda. Ked v priebehu mesiaca som bol na policii uz 6krat" a následne tiež žalovaný uviedol pod reakciou komentujúcej U. L. O.: "Janka uz nepotrebujem uz mam zabetonovane nech si ich diera do p..e napcha jaaaaj nervy mam". Na reakciu pána D. H., ktorý ako reakciu na komentáre žalovaného uviedol: "To je tá pkča čo krije tých tunelárov Devín Banky...správkyňa konkurznej podstaty či ktorá suseda...oprav ma jestli se nepletu..." dal žalovaný tomuto komentáru „like". V uvedených príspevkoch žalovaný žalobkyňu neoznačil menom, bydliskom, fotografiou osoby, či bydliska alebo iným znakom, ktorý by tretej osobe umožnil žalobkyňu priamo identifikovať. Ďalej súd prvej inštancie zo vzájomných vyjadrení strán sporu zistil, že vzťahy medzi žalobkyňou a žalovaným a jeho rodinou sú dlhodobo vážne narušené, negatívne, sprevádzané konfliktmi a susedskými spormi, ktoré navyše boli a sú riešené aj príslušnými orgánmi ako aj samotným súdom prvej inštancie. Z predložených sms správ bolo potom súdu zrejme, že aj žalobkyňa sa voči svokrovi žalovaného, ktorý žije so žalovaným v spoločnej domácnosti vyjadruje spôsobom vybočujúcim zásadám slušnej komunikácie.

15. Posudzujúc uvedené skutočnosti jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti je nutné dospieť k rovnakému záveru, ako učinil súd prvej inštancie, že konanie žalovaného namietané žalobou žalobkyne nebolo objektívne spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv žalobkyne. Žalovaného komentáre na sociálnej sieti boli verejne dostupné /skutočne nezáleží na tom, ako dôvodne namieta žalobkyňa, či boli dostupné len 1018 „priateľom“ žalovaného na sociálnej sieti, alebo inému, hoc i menšiemu, počtu osôb/. Predmetné komentáre žalovaného nemožno považovať za súladné so zásadami slušnosti a išlo o vyjadrenie neslušné a vulgárne, ktoré odvolací súd nechce nijako ospravedlňovať. Nemožno však poprieť, s ohľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti, že toto konanie žalovaného nebolo objektívne spôsobilé narušiť alebo ohroziť osobnostné práva žalobkyne. Žalovaný vo svojich komentároch v priebehu dvoch dní vyslovil tri vulgarity k osobe svojej susedy /"Na pi.u susedu" a "Janka uz nepotrebujem uz mam zabetonovane nech si ich diera do p..e napcha jaaaaj nervy mam"/. Išlo o komentáre súkromnej osoby vo vzťahu k druhej súkromnej osobe, ktorú nezúčastnená tretia osoba v podstate nemohla identifikovať ako žalobkyňu, keď žalovaný v komentári ani v súvisiacom obsahu žalobkyňu nemenoval, nezverejnil jej bydlisko, fotografiu jej, či jej bydliska a ani inú skutočnosť, ktorá by žalobkyňu pomohla stotožniť. Komentáre žalovaného pritom vznikli za existencie širšieho susedského sporu medzi žalobkyňou a žalovaným a jeho rodinou, pričom nemožno súhlasiť s námietkou žalobkyne, že ona so žalovaným v žiadnom susedskom spore nie je. Zo skutočností zistených súdom prvej inštancie vyplýva, že medzi obyvateľmi susedných rodinných domov, ktoré obývajú žalobkyňa na strane jednej a žalovaný na strane druhej, dochádza k prehadzovaniu si stavebného odpadu - kameňa, kúskov betónu a podobne a z toho vznikajú spory. Je nerozhodné, že žalobkyňa v týchto sporoch svoje SMS správy adresuje svokre žalovaného, ktorá so žalovaným a ďalšími osoba žije v jednom rodinnom dome.

Žalovaný ako člen domácnosti /nie v zmysle § 115 Občianskeho zákonníka/ žijúcej v jednom rodinnom dome musí byť nepochybne súčasťou takéhoto konfliktu. Tomu svedčí aj rozhodnutie o priestupku Okresného úradu Bánovce nad Bebravou č.s. OU-BN-OVVS-2018/004985 zo dňa 30.08.2018, ktorým bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil voči žalobkyni po predchádzajúcom slovnom konflikte ohľadom hádzania kameňov na ich pozemok. Súd prvej inštancie správne zohľadnil aj tú skutočnosť, že z predložených sms správ žalobkyne, ktoré zasielala žalobkyňa v rámci konfliktu s rodinou žalovaného jeho svokre vyplynulo, že aj žalobkyňa sa voči svokrovi žalovaného vyjadruje spôsobom vybočujúcim zásadám slušnej komunikácie /opakované označovanie svokra žalovaného za psychopata/. Toto konanie žalovaného nijako neospravedlňuje, ale ide o okolnosť, ktorá dokrešuje okolnosti, za akých sa žalovaný svojho konania dopustil a je teda podstatná pre posúdenie objektívnej spôsobilosti konania žalovaného narušiť alebo ohroziť osobnostné práva žalobkyne. Treba teda zohľadniť, že žalovaný svoje komentáre na adresu žalobkyne urobil nielen za situácie, kedy bol súčasťou vzájomného susedského konfliktu so žalobkyňou ale išlo aj o susedský konflikt, v ktorom už sama žalobkyňa sa vyjadrila na adresu člena jeho rodiny neslušne.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu tak súd prvej inštancie dospel k vecne správne záveru, že komentáre žalovaného nebolo objektívne spôsobilé spôsobiť ujmu na osobnostných právach žalovanej a preto je jej žalobe nedôvodná. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalobkyni, ale keďže mu žiadne trovy odvolacieho konania preukázane nevznikli, súd mu nárok na ich náhradu nepriznal.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).